העולם הזה
בלי משוא פנים

קריאה ראשונה

במלאת חמש שנים ליוזמת־השלום של אנור אל־סאדאת הופיע על שער השבועון הקאהיירי אוקטובר ציור של יונה פצועה.

אניס מנצור, עורך השבועון, שהיה איש־אמונו של אל־סאדאת, סיפר בגליון כמה סיפורים על יוזמת הנשיא המנוח. בין השאר הוא תיאר פרשה, שבה היה מעורב העולם הזה. מנצור ייחס לה חשיבות כה רבה, עד שהזכיר אותה על השער.

כותב אנים מנצור:

באחד הימים היה על הנשיא להיפגש עם שניים מן העיתונאים הישראליים. אחד מהם היה מצרי (הכוונה: יליד־מצריים) ושמו סמי גרינשפן, כתב העיתון הנפוץ ידיעות אחרונות, והשני העיתונאי הגדול אורי אבנרי, עורך ובעל העולם הזה.

אחרי שהסתיימה השיחה עם סמי גרינשפן, בשפה הערבית, אמר לי הנשיא: „הוא מייצג את אותה הבעייה. יש דבר מוזר אצל היהודים, שאני רוצה להבין אותו. אצל כולם יש דיעה אחידה על פיתרון הבעייה הפלסטינית. אין להם דיעה ברורה, אבל כולם מסכימים עליה. אני רואה פיתרון הגיוני וברי־ביצוע, שיספק את כל הצדדים ויוריד מעלינו את הצרות, אבל הישראלים אינם רוצים. על כן אני חייב לבצע דבר שעליו אני חושב כבר הרבה זמן. אין מנוס מפתליך חדש."

כולם שאלו זה את זה מה פשר הידיעה שהופיעה בעמודו הראשון של אוקטובר. הידיעה אמרה: „מפגשה פוליטית תתפוצץ בעיתון ישראלי בעוד כמה ימים."

כששאלו אותי, אמרתי: „שאלו את הנשיא!" וכששאלו את הנשיא, אמר: „גם לי, אין מושג. שאלו את מנצור!"

הבמחתי. שאגלה את הסוד כשנגיע אל נמל־התעופה אנדרוס בוושינגטון. חשבתי שבאותו מועד כבר יופיע גליון העולם הזה ושהידיעה כבר תהיה נחלת הכלל.

כשהגענו לנמל־התעופה אנדרוס, סיפרתי לחברי איבראהים נפע, עורך אל־אהראם, על הפגישה הפוליטית, ולאחר מכן הגיעה הידיעה לכל העיתונאים האמריקאיים וגם לישראל, לפני הופעת גליון העולם הזה. מעיתי בהערכת הבדלי־הזמנים.

באותו הלילה מסרתי לנשיא אל־סאדאת שמר בגין נתן את תשובתו על הידיעה, והיא שהביקור הוא בלתי־אפשרי, וש־הנשיא אל־סאדאת לא יוכל לבקר בירושלים לפני שיארח את מנחם בגין בקאהיר. הנשיא ביקר בישראל שלוש פעמים, ואילו בגין ביקר במצריים רק פעמיים...

בוושינגטון אמר הנשיא אל־סאדאת לי אחד המנהיגים היהודיים: „אפילו הביקור הזה יגרום לאי־הבנה. ישראל מיהרה לפני הפלסטינים לקלקל את משמעות הביקור."

המנהיג היהודי אמר: „שוחחתי עם מר בגין טלפונית, והוא אמר לי: תגיד לידידך סאדאת שיימנע מפצצות פולי־טיות כאלה. אנחנו הסכמנו על שלום."

הנשיא אל־סאדאת צחק ואמר: „אבל בגין היה יותר זריז, וניטרל את פעולת־

הכתבה ב„אוקטובר"
„אתה רוצה שאני אהרוג את בגין?"

ההפצצה. הוא שד. אבל הפעם הוא החטיא את המטרה. הוא לא ידע מה עמדתי להגיד, ולא מהן ההצעות שאותן הייתי מציע. האיש חולה, כפי שידוע לך, ואינו סובל רעידות פוליטיות, במיוחד בגדה המערבית."

המנהיג היהודי אמר: „אולי אתה מת־כוון ליהודה ושומרון." ענה הנשיא אל־סאדאת בצחוק וברצינות: „נכון, אני מתכוון לגדה המערבית, לעזה, לגולן ול־סיני הערבית הכבושה. שיהיה ברור לכל. ואם תשוחח עם ידידנו בגין שוב, תמסור לו שיש לי כבר פצצה חדשה."

המנהיג היהודי אמר: „אדוני הנשיא, אתה רוצה שאני אהרוג את האיש?"

ענה הנשיא: „אני לבטח לא ארצה ב־דבר כזה. בילעדיו לא היה שלום בינינו."

שמעי ישראל

כתבת השער הקידמי:

מי מהם שיקר?

העמדת עדותו של מרדכי ציפורי מול עדותו של יצחק שמיר אינה משאירה כמעט מנוס ממסקנה אחת — אחד משניהם משקר במצחי־נחושה.

6

הטבח - שעה שעה

מה קרה בכל שעה משעות הטבח בבירות? היכן היה ומה עשה כל אחד מהמעורבים בי־פרשה? העולם הזה משחזר את לוח־הזמ־נים של האירועים.

8

כתבת השער האחורי:

„ברחתי אל בעלי!"

דניאלה היהודיה אוהבת את חסן, בעלה הערבי. כשעברה לגור בכפרו, הציקו לו אנשי גוש־אמו־נים והשיקטונות עצרו אותו.

70

„בוא אלינו לגדה!"

12

„חזור, גבול מאחוריך!"

13

רשעה שענת סרגוסטי יצאה לסיור מודרך של רוכשי וילות בגדה המערבית, יצאו בן־ציון ציטרין והצלם ציון צפריו לאחת משלוש ההפגנות שערכה שלום־עכשיו נגד ההתנחלויות.

הנפשות המתות

כיצד נרשמו חברי חרות והציונים הכל־ליים בצרפת לבחירות לקונגרס הציוני העולמי? מי רשם שמות של בוחרים מתים? מי שיקם עבורם? למי זה יועיל? מי בכלל זקוק לקונגרס?

72

שומרת המוסר

אהובה טרון, אימת הוועד־המנהל של רשות־השידור, מספרת בראיון להעולם הזה על הקאריירה שלה כשחק־נית, על יחסה ליוסף לפיד ולצנזורה, ומוע־נת: „פאסו ואני מאמינים באותם הדברים!"

41

ממשלת נבון

במערך גוברת ההכרה שכדי לחזור לשילטון יש לסלק את שימעון פרס ולמנות במקומו את יצחק נבון. כיצד לסלק את שימעון פרס ולמנות במקומו את יצחק נבון. כיצד עושים זאת? מה יקרה לפרס ול־רבין?

10

מי ממהר? לא השופטת!

השופטת התל־אביבית עדנה שצקי נתנה פסק־דין שלוש וחצי שנים אחרי גמר המישפט. כיצד זה קרה? האם זה חוקי?

31

„סרט" נוצרי בהליכה!"

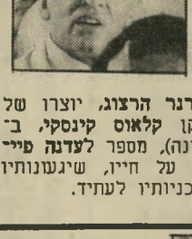

הבימאי הגרמני ורנר הרצוג, יוצרו של פיצקראלדו (השחקן קלאוס קינסקי, ב־תמונה), מספר לעדנה פריי־גרן על חייו, שיגעונותיו ותוכניותיו לעתיד.

49

אילת העזובה

מראה עגום מתגלה למטיילים ה־מעטים המגיעים לאיזת. חוף עזוב, מיסעדות ריקות, תיש־כוך ועצב. מדוע שונה המצב ביוון הסמוכה?

54

„הרסו לי את הבית!"

זוג יצא לרגע מביתו, ולפתע הגיח דחפור של חברת חלמיש והרס את הבית. „מכל חלמיש טוען שזכותו להרוס!

68

פרשת לב־ארי

מדוע התפטר מנהל קול־ישראל, גיתעון לב־ארי, ומי הם ה־מדעמדים לר־שת את מקו־מו?

59

עבירות מזדמנות

דורון ספר אינו עבריין רגיל. הוא אינו מתכנן את עבירותיו, אך כש־נקרית לו ה־הזדמנות הוא אינו עומד ב־פיתוי.

69

מדורים קבועים:

תשקיף	4	זה וגם זה	47
במדינה	10	חלון ראווה — פרווה	48
הנדון — „מיבצע שלום אל־על"	11	נמר של נייר — יזהר סמילנסקי	52
אנשים	14	שידור	59
יומן אישי — דוס לזכר	18	מדריך שידורים — תוכניות נבח־	
הורוסקופ — מזל קשת	21	רות בטלוויזיה הישראלית והירדנית	60
מיכתבים	22	ליגות ישראל — משוך בגזר אצל	
תשבצופן	24	גרא	62
זה היה העולם הזה שהיה	28	קולנוע — ראול ג'וליה	64
חשבון עובר ושב	33	מה הם אומרים — קובי ניב, מני	
אנשים בעולם	34	בגר, ברט בוואנט, מני פאר, גאולה	
עולם קטן — דרום־אפריקה	36	כהן וניסן נורמן	66
רחל המרחלת	44	אתה והשקל	73
כי זה כן	46	ספורט — סדרנים אלימים	74